

[Aase Olesen]

og to er menige medlemmer. Det ville da være meget nærliggende for et sådant parti at vælge en finansudvalgspost og to andre medlemskaber og derudover bede om at få stedfortræderposter i henhold til denne bestemmelse.

Svend Jakobsen (S):

Jeg er fuldstændig enig i de bemærkninger, fru Aase Olesen gjorde før om, at det er vigtigt, at vi, når vi lovgiver og vedtager folketingss beslutninger, udtrykker os så præcist og klart, som det er gør ligt, og forsøger at forebygge mulige forskellige fortolkninger. Det synspunkt er jeg meget enig i.

Men jeg er en lille smule overrasket over, at vi her ved anden, sidste behandling i folketingssalen bliver præsenteret for en tvivl hos Det Radikale Venstre om fortolkningen af forslaget. Vi har jo den glæde at have Det Radikale Venstre repræsenteret både i Udvalget for Forretningsordenen og i Præsidiet, og det havde været nyttigt, hvis denne tvivl fra Det Radikale Venstres side var kommet frem under arbejdet med forslagene dér. Så kunne vi i hvert fald have sikret os en formulering, som også Det Radikale Venstre havde accepteret som værende dækkende.

Jeg vil gerne understrege, at der, således som formuleringen er, og som situationen er i dag, for mig at se ikke kan være nogen tvivl om, at de eneste, der har mulighed for at gøre brug af disse bestemmelser, er de fire medlemmer af Fælles Kurs.

Men jeg skal da gerne give tilsagn om, at med udgangspunkt i de bemærkninger, som fru Aase Olesen har fremført her ved anden, sidste behandling, vil vi også inddrage dette i det arbejde med forretningsordenen, vi skal have, når vi kommer tilbage efter nytår. Det er vigtigt for os, at vi har en så præcis forretningsorden som overhovedet muligt. Hvis det skulle vise sig, at der kan være uklarhed, kan være tvivl, så er jeg sikker på, at der vil være et bredt flertal, der er parat til at rydde denne tvivl til side sammen med de ændringer, vi i øvrigt skal gennemføre i forretningsordenen i den sidste halvdel af denne samling.

Glønborg (KRF):

Jeg havde ikke tænkt mig på nogen måde at forlænge debatten ved at blande mig i det her, men kraftigt omtalt af fru Aase Olesen er jeg

nødt til at rejse mig og sige, at Kristeligt Folkeparti har under ingen omstændigheder drømt om på nogen som helst vis at tilrane sig flere stedfortræderudvalgsposter, end vi har. Vi føler, at vi har rigeligt.

Da jeg deltog i mødet i Udvalget for Forretningsordenen og vi talte om denne sag, fik jeg det klare indtryk, at når man læste ændringsforslaget i sammenhæng med det, der står i forretningsordenen, så kunne man ikke være ret meget i tvivl om, hvad sagen egentlig drejede sig om. Derfor er jeg ganske tryk ved det, vi laver nu.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Jeg må sige til hr. Svend Jakobsen, når han er overrasket over, at vi er kommet i tvivl, at der er nogle af os, der ikke er udvalgsberettiget, og hvor skal man så bringe sin tvivl frem, hvis ikke det er ved anden behandling? Det her behandles ikke tredje gang.

Hvis alle andre er så sikre på, hvad det ændringsforslag betyder, så må man dog kunne mane den tvivl i jorden. Da man ikke kan det, vil jeg i hvert fald for mit eget vedkommende sige, at jeg vil undlade at stemme i denne sag.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Afstemning

Ændringsforslaget om en ny affattelse af forslagens tekst vedtoges uden afstemning.

Forslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Forhandling

Arne Melchior (CD):

Når nu forretningsordenen skal op til ny behandling, så kunne det da være, at det skulle indskærpes på ny, at medlemmerne har ret til at tage ordet, når der er en sag, som de synes interesserer dem nok til at gøre det.

Jeg vil blot tilkendegive, da vi er ret formalistiske og vel også skal være det omkring en sådan sag, at med vedtagelsen her i dag må man vel betragte det fremsatte beslutningsforslag